

Ivan KORČOK

a Szlovák
Köztársaság
köztársaságielnök-jelöltje

ivankorcok.sk/hu

Támogatom a déli régiók fejlesztését

A köztársaságielnök-választás második fordulójáig már csak néhány nap van hátra. Sokak szerint ez lesz a legfontosabb választás az önálló Szlovákia történelmében. Az eredménye jelentős hatással lesz majd Dél-Szlovákia lakosságának életére is. A választás jelentőségéről, a választási kampány hajrájáról és a szlovákiai magyaroknak tett ajánlatáról beszélgettünk Ivan Korčok független köztársaságielnök-jelölttel.

■ Mi a története Ivan Korčoknak?

Egyeseknek az az elképzelésük, hogy ezüstkanállal a számban születtem, és csak a diplomata-szalonokat ismerem. De teljesen átlagos körülmények között nőttem fel. Besztercebányán születtem, anyám egészségügyi nővér volt, apám mentőautót vezetett.

■ Hogyan érezte a világot, a szocialista világot maga körül?

Néhányan ma azt mondják, hogy akkor jó világ volt, megvolt a biztonság. Én máshogy emlékszem. A nagy csalódás akkor jött, amikor nem vettek fel a gimnáziumba. Több, nálam rosszabb tanulónak elintézték a szülei a felvételt, az anyám sírt, hogy neki nincsenek olyan összeköttetései. Az idő múltával azonban az ilyen leckékért is hálás vagyok. Tudatosítottam, hogyha az életben vinni akarom valamire, akkor keményen meg kell dolgoznom érte.

■ Hogyan sikerült továbblépnie ezeken az akadályokon?

Elsősorban a sportnak köszönhetően. Kiskoromtól szerettem sportolni, egy menekülőút volt számomra a kor realitásából. Versenyszerűen röplabdáztam. Egyszer a Slávia UK beszterceiként meghívtak, hogy lépjek át Pozsonyba a sportgimnáziumba, és lépjek be a sportklubba. Ez újra egyfajta menekülés volt abból a rendszerből, amiben éltünk. Tizenhét voltunk, kollégiumban laktunk, keményen edzettünk – de szórakoztunk is, élveztük a koncerteket... A sportnak köszönhetően már a katonai szolgálatom előtt megismerkedtem a feleségemmel, Soňával, aki szintén röplabdázott. 36 éve vagyunk együtt, két fiút neveltünk fel, ő a legbiztosabb támaszom az életben és az elnöki posztért folyó versenyben is.

■ Térjünk rá a legfontosabbra, az elnöki hivatalért folyó harcra. Mi motiválta, hogy induljon a választáson?

A diplomáciában eltöltött 30 év, a világjáró időszakom után tudtam, hogy Szlovákiában akarok élni és dolgozni. Finoman éreztem, hogy a politikusokat már nem érdeklik az emberek, és az sem, hogy az országot előre vigyék úgy, hogy kivétel nélkül mindenki jobban éljen. Számomra ez nem közömbös. Érzem, hogy a Szlovákia szolgálatában eltöltött 30 év után van kedvem, elszántságom és energiám megmutatni, hogy a politika elsősorban a polgárok szolgálatát jelenti.

■ Azt mondja, hogy a politikusok már nem a polgárokat szolgálják. Ön szerint milyen irányban halad Szlovákia?

A jelöltségem bejelentése óta több mint 15 ezer kilométert tettem meg Szlovákiában. Sok dél-szlovákiai várost is meglátogattam – jártam Párkányban, Dunaszerdahelyen, Komáromban, Érsekújvárott, Rozsnyón és más városokban is. A polgárokkal folytatott több ezer

beszélgetés alapján érzékelem, hogy az új kormánytól teljesen mást vártak. Azt várták, hogy az

Csikmák Kati
a pozsonyi színművészeti főiskola diákja

A családjaink már évek óta barátkoznak. Sokszor vitatkozunk Ivannal Szlovákia jövőjéről is. Nagyon fontos számára, hogy az ország fejlődjön, hogy minden ember – tekintet nélkül a különbségekre – jobban éljen, lakjon Szlovákia bármelyik szegletében. Tudom, hogy kész megtenni a maximumot ennek érdekében, ezért fogom őt választani.

egyensúly együttműködést jelent minden olyan területen, ahol lehet, a polgárok jóléte érdekében. De az egyensúly egyben azt is jelenti, hogy határozottan meg kell szólalni és meg kell húzni a vészféket, ha olyan dolgok történnek, amelyeknek nem lenne szabad megtörténniük. Én teljesen megértem, hogy a világjárvány, a káosz és a szomszéd országban dúló háború nehéz éveit után az emberek nyugalomra vágnak. A nyugalom azonban akkor jön el, amikor az emberek érzik, hogy a kormány és a politikusok értük dolgoznak. Mert a kormány azért van, hogy az embereket szolgálja, nem pedig azért, hogy csak a saját embereinek szolgáljon, ahogyan az történt a büntető-törvénykönyv megerősökölésének során. A nyugalom nem azt jelenti, hogy mosolygunk a világra egy postabélyegről, de minden probléma előtt becsukjuk a szemünket. Az ilyen nyugalom senkinek sem

mindenhol látunk magunk körül – legyen az az egészségügy, az iskolaügy, az infrastruktúra vagy a digitalizáció. Ezt érzik a magyar honfitársaink is. Éppen a déli régiók azok – Kelet-Szlovákiával együtt –, amelyeket a leginkább elhanyagoltak. Az ellenjelölt abba a politikai garnitúrába tartozik, amely az utolsó 18 évből 13-ban kormányzott, és ez az a névjegy, amiért őket terheli a felelősség. Azzal, hogy egyetért a miniszterelnök minden lépésével, a jelenlegi kormány fél évvel olyan helyzetbe hozott bennünket, hogy az uniós alapokból érkező milliárdok veszélybe kerültek, enélkül pedig elfelejtethetjük a modernizációt. Csak figyelmeztetni szeretnék mindenkit, hogy ezek azok az uniós alapok, amelyekből 9 millió euróért modernizálták a sürgősségi ügyeletet az érsekújvári kórházban, felújították az iskolákat Losoncon és Rimaszombatban

Csodálatos hangulat a lévai vitán

Fontos számomra, hogy Szlovákiában minden ember jobban éljen. Én Szencen lakom, egy kevert lakosságú városban, sok magyar barátom van. Látom az identitásukat, a szeretetüket a kultúrájuk, a történelmük iránt, de látom azt is, hogy mi zavarja őket Szlovákiában. A köztársasági elnöki pozícióból ezért rendszeres párbeszédet szeretnék folytatni a kisebbségek képviselőivel, minden régió képviselőjével, és a problémáikat továbbítani fogom a kormánynak. Ezért is örülök annak, hogy az a kormány, amelyben külügyminiszterként dolgoztam, legalább részben javított az állampolgársági törvényen úgy, hogy azok, akik felveszik egy másik állam állampolgárságát, ne veszítsék el automatikusan a szlovákot. Nem mellékes, hogy az állampolgársági törvényt éppen Robert Fico kormánya szigorította, és Peter Pellegrini a parlamentben megszavazta. Ugyancsak meggyőződésem, hogy Szlovákiának szüksége van egy egységes törvényre a nemzeti kisebbségekről, amely becsületes szakmai párbeszéd és parlamenti előkészítés alapján születik meg, mivel jelenleg ezt a kérdéskört részleteiben több törvény szabályozza. Emlékszem azonban egy komáromi találkozóra, amikor a polgárokkal beszélgettem. Az egyik magyar résztvevő azt mondta, hogy Szlovákiában nem szlovákok és magyarok élnek, hanem emberek. Mindannyiunknak,

Szlovákia minden polgárának az az érdeke, hogy az országunk fejlődjön, hogy jogállam maradjunk, továbbra is a szabad és demokratikus világba tartozzunk, hogy a fiatalok adjanak még egy esélyt az országnak. És én ezért fogok harcolni.

Mit üzen a szlovákiai magyaroknak a második választási forduló előtt?

A magyar közösség kulcsfontosságú szerepet játszott Szlovákia modernkori történetében. Akár Vladimír Mečiar korszakának lezárását, akár az EU-ba és a NATO-ba való belépést nézzük, mindig a demokrácia és a szabadság elvei mellett állt, a fejlődést és a biztonságot választotta. Ma Szlovákia kormánya ezeket az értékeket ismét kockára teszi, és egyedül a köztársasági elnök áll a miniszterelnök útjában. Hiszem, hogy ezúttal az elnökválasztás során is az egyensúlyt választják, mert Szlovákia egyre inkább az egyik oldalra dől, és nekünk sokkal jobban, mint bármikor korábban, olyan elnökre van szükségünk, aki nem fog hallgatni, aki az asztalra csap abban a küzdelemben, ami az ország hovatartozásáért folyik. Olyan elnökre, aki szuverén módon, a saját lelkiismerete és meggyőződése alapján látja el az elnöki tisztséget, és nem köti semmilyen utasítás. Olyan elnök kell, aki a népet fogja szolgálni és nem a politikusokat. ●

A magyar közösség kulcsfontosságú szerepet játszott Szlovákia modernkori történelmében. Mindig kiállt a demokrácia és a szabadság elvei mellett, a jólétet és a biztonságot támogatta.

segít Szlovákiában. Én ezt csak egy címkének tartom, ami arra szolgál, hogy elfedje a valódi politikáját: nyugodtan haladunk a további hanyatlás irányába, elősegítjük a fiatalok elvándorlását és a kapcsolatok szétverését. Szlovákiának nem nyugalomra van szüksége, Szlovákiának rá kell kapcsolnia.

Mit értsen ebből az egyszerű választópolgár?

Olyan elnök akarok lenni, aki igazat mond azokról a dolgokról is, amit talán nem hallgatunk szívesen. És az igazság sajnos az, hogy kezdünk lemaradni. Hatalmas modernizációs adósságunk van csaknem 50 milliárd euró értékben, amit

összesen több mint 10 millióért, Tőketerebesen közlekedési terminál épült több mint 10 millióból és bővült a hulladékfeldolgozó rendszer a Dunaszerdahelyi járásban 20 millió euró értékben. Erre fogom figyelmeztetni az összes kormányt, amelyik megfelel az arról, hogy mivel kellene foglalkoznia. Úgy vélem, hogy ezek a kérdések fontosak a magyar választók számára is, és számíthatnak rám, mindig felemelem a szavamat a déli régiók fejlesztése érdekében.

És mi van a többi témával? Milyen ajánlással akarja megszólítani a magyar nemzetiségű választópolgárokat?

Szlovákia és a világ is nehéz, turbulens időszakon megy át. Útkereszteződésben állunk, dönteni kell, hogy melyik úton indulunk tovább: a szabad, demokratikus és sikeres országok útját választjuk, vagy a hanyatlás, az agresszonnal való fiórtólés és a szabadságjogok korlátozásának útját.

A kormány és a kormány kép-

viselői naponta megmutatják, hogy nekik melyik út tetszik jobban. Ezért kulcsfontosságú, hogy az elnöki hivatalban olyan ember üljön, aki együtt tud működni a kormánnyal, ha az emberek jólétéről van szó, de megszólal, ha olyan dolgok történnek, amelyek már minden határt átlépnek. Olyan ember, aki tud függetlenül cselekedni,

aki el tudja mondani véleményét és nem kell hallgatnia a politikai teremtőjére. Dél-szlovákiai útjaim során tapasztaltam, hogy a magyar nemzetiségű honfitársaim sem elégedettek azzal, ami az országunkban zajlik. Látják, hogy a kormány ahelyett, hogy az emberek valódi problémáival foglalkozna, mint például a magas élelmiszerárak, a hanyatló

iskolaügy vagy az egészségügy, csak saját magával és az embereivel törődik. A polgárok látják, hogy Szlovákiában hatalmi egyensúlyra van szükség. Értik, hogy olyan köztársasági elnök kell, aki a népet fogja szolgálni, nem a politikusokat.

Ivan Korčok